

«Σ' έδυστύχειψε» είπε πάλι πικρά ο πατέρας, που τώρα ήταν ξενέρωτος. «Γιατί να μην τα δώσει από την αρχή όπως της τ'επα. 'Ανάθεμά τα τα τάλλαρα!»

«Πάμε» είπε ο 'Αντρέας.

«'Οχι» τούπε μ' απόφαση, έδω ε'νε ο χωρισμός μας· θά πάω σε ξένα μέρη, σε ξένον κόσμο, σ' άλλους τόπους, θά δουλέψω για με και για να κουνάρησω το παιδί που θά γεννηθεί. Θά μου δώσει ή μάνα γράμματα για να βρω άλλου έργασια· θά τα πάρει από τις κυράδες της. 'Οχι, δέν έρχομαι. Είμαι δουλεύτρα, ποιόνε έχω ανάγκη». Κ' έπειτα από μία στιγμή σά ν' άπαντοῦσε σε κάπια της σκέψη έξαναφώναξε: «Δέν έρχομαι, δέν έρχομαι!»

Ο 'Αντρέας την έκοίταξε ξιπαστικά κ' έκατάλαβε πώς όλα τα λόγια θάταν χαμένα.

«'Ανάθεμά τα τα τάλλαρα!» έφώναξε πάλι άπελπισμένος. «Πάει ή εὐτυχία μου!» Κ' έβγήκε στο δρόμο.

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

— Στην «Πολιτεία και Μοναξιά» του Παλαμά βρίσκειται και ή μακρόστιχη σειρά «Στη χώρα που άρματώθηκε», καθώς γράψαμε στον αριθ. 495, δημοσιεύοντας και τρία ποιήματα άπ' αυτή τή σειρά.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΙΔΑ — «'Οσοι ζωντανοί» δρ. 2 (για το έξωτερικό φρ. 2,25).

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ (Judas Errant) «'Αγκάθια και τριβόλοι» δρ. 1 (για το έξωτερικό, φρ. 125).

OSCAR WILDE — «DE PROFUNDIS» μετάφρ. 'Αλεξ. Μαρπουτζόγλου δρ. 2 (για το έξωτερικό φρ. 2,25).

VERNON LEE — «'Η 'Αριάδνη στη Μάντρουα», δράμα σε πέντε πράξεις (μετάφραση Στέφ. Πάργα) δρ. 1 (για το έξωτερ. φρ. 1,25).

ΑΥΡΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ «'Η μουσική δια των αιώνων»

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ

Πουλιέται στα γραφεία μας τέσσερις δραχμές (στο έξωτερικό στέλνεται με δρ. 4,50 «ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ» του Δοστογιέφσκη, μεταφρασμένο ύπεροχα στη δημοτική από τον κ. Στέλιο Χαριτάκη. Το βιβλίο είναι σε δυο τόμους σελ. 763 κ' έχει τυπωθεί στα Χανιά.

Ο ΑΘΗΝΑΙΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΓΙΑΤΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟΤΟΥ 'ΝΟΥΜΑ,,

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» 14 12 912 σελ 2, στήλ. 1). Το σημερινό φύλλο του «Νουμά» είναι άφισρωμένο ολόκληρον εις την μνήμην του ποιητού Λαυρεντίου Μαβίλη. Περιέχει σχεδόν όλα τα γνωστά σονέτα του Κερκυραίου άοιδού, άρθρα περι του έργου του, εικόνας του κτλ.

Φιλολογικόν μνημόσυνον άληθινόν εις τον εκλείψαντα διδάσκαλον.

«ΑΘΗΝΑΙ» 14. 12. 912. σελ. 1. 'Από άρθρο δίπτυλο του κ. Γ. Τσοκόπουλου με τον τίτλο «'Ολόκληρος ο ποιητής» «Εὐτυχώς αυτήν την στιγμήν έχομεν πλέον έμπρός μας ολόκληρον, συγκεντρωμενον, τακτοποιημενον το έργον του ποιητού. Διότι είλοσι ποιήματα του δυσκόλου και άργου και άριστοκρατικού αυτού τραγουδιστού, άν δέν είναι έντελώς ολόκληρον το έργον του, πάντως όμως είναι το μεγαλύτερόν του μέρος.

»Αυτήν δέ την ύπηρεσίαν προς τα 'Ελληνικά γράμματα δέν την όφείλομεν εις κανένα από τα άεροδρομοῦντα και άερολογούντα περιοδικά μας. Τήν όφείλομεν εις μίαν έφημερίδα ή όποία συχνά έκυνηγήθη άγρίως. Είς τον «Νουμά». Με θυσίας και με κόπου, και με ένεργείας κατώρθωσεν ή έφημερίς αυτή να συγκεντρώσῃ το έργον του ποιητού και να μάς το περαιώσῃ τόσον γλήγορα μάλιστα. Καί εκείνοι άκόμη οί όποιοι ύπῆρξαν άμείλικτοι έχθροί του περιοδικού το όποιον έχρησίμευσε δια τα διοχετευθούν εις το κοινόν τό να άνωφελή πράγματα — δια να έξυπηρετηθῇ μία άνωφελής σχολή—και αυτοί θα όμολόγησιν υν τώρα την εϋγνωμοσύνην των προς το φύλλον, το όποιον καλλίτερα από σχολάς και από όμίλους και από κομιτάτα, κατώρθωσεν να κίμη αυτό το ώραίο μνημόσυνον εις τον ποιητήν.....»

«ΠΑΤΡΙΣ» (15. 12. 912. Σελ. 2. «Το τελευταίο φύλλον του «Νουμά» είναι άληθινά πολύτιμον. 'Αφιερώνεται έξ ολόκληρου από την πρώτην έως την τελευταίαν σελίδα εις την μνήμην του ποιητού Μαβίλη, του ήρωϊκού νεκρού των 'Ηπειρωτικών μαχών. 'Ο ποιητής Παλαμάς δημοσιεύει μακρόν άρθρον δια τον ήρωα συνάδελφόν του, εις το αυτό δέ φύλλον δημοσιεύονται όλα τα άνέδοτα του Μαβίλη και πολλά άλλα ποιήματα και μεταφράσεις του ίδιου, δημοσιεύόμεναι πρό χρόνων υπό ψευδώνυμα. Μεταξύ των άλλων σχετικών με τον Μαβίλην, ο κ. Ταγκόπουλος δημοσιεύει την τελευταίαν συνάντησίν του με' αυτοῦ ολίγας ήμέρας πρό της άναχωρήσεώς του δια τον πόλεμον. 'Από το άρθρον αυτό άποσπώμεν το έξῆς χαρακτηριστικόν:

«...— 'Εγώ στον πόλεμο πάω, μπορεῖ και να μη ξαναγυρίσω....»

Κι' αυτό χαμογελώντας μου τώπε :

— Δέν βαρειέσαι, του άποκριθήκα. Και θα ξαναγυρίσης και θάν τα ξαναπούμε... Καλή άντάμωση.

— Στα 97 δυο φορές πληγώθηκα : Μιά στην Κρήτη και μία στην 'Ηπειρο. Αἱ, τρεις και ζαβολιά τώρα...

Και μουσφιξε το χέρι, άλλοίμονο, γιό στερνή φορά. Για ώρα πολλή συλλογιζόμουνα τα λόγια του και στο μυα.